

N:o 14.

Ank. till Riksd. kansli den 10 februari 1905, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i antedning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af kronans andel i det till roten n:o 80 Skytt vid Västerbottens regemente hörande soldattorpet.

(I. A.)

I en till Riksdagen affåten proposition (n:o 18) har Kungl. Maj:t under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 4 november 1904 föreslagit Riksdagen medgifva,

att kronans andel i det till roten n:o 80 Skytt vid Vännäs kompani af Västerbottens regemente hörande soldattorpet måtte tillsammans med öfriga andelar af detta torp få å offentlig auktion försäljas; dock under villkor att köpeskillingen för hela torpet icke understege två tusen kronor, äfvensom

att kronans andel af köpeskillingen skulle tillgodoföras landtförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Till ofvanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen i detta ärende anført följande:

»Med förmålan att rotehållarne för roten n:o 80 Skytt vid Vännäs kompani af Västerbottens regemente beslutat försälja sina andelar i det till roten hörande soldattorpet, hvilket icke längre vore såsom sådant

erforderligt, när den för roten tjänande soldaten erhållit afsked och numera ny soldat icke behöfde insättas, har rotmästaren för nämnda rote hos Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västerbottens län anhållit, att jämväl den del af ifrågavarande torp, hvilken belöpte sig på kronan tillhöriga hemmansdelen $\frac{37}{256}$ mantal Nyby n:o 2 måtte få försäljas.

Öfver denna ansökning har Eders Kungl. Maj:ts bemälda befallningshafvande inhämtat yttrande af kronofogden och häradsskrifvaren i Umeå fögderi, hvilka gemensamt meddelat,

att ifrågavarande soldatrote utgjordes af hemmanen n:is. 1, 2, 6 och 7 Nyby i Vännäs socken om tillhoppa $1\frac{9}{64}$ mantal;

att Eders Kungl. Maj:t och kronan enligt köpebref den 14 februari 1889 inköpt $\frac{37}{256}$ mantal Nyby n:o 2 för att jämte andra ägoområden användas till exercisfält för Västerbottens regemente;

att kronan alltså ägde i soldattorpet så stor del, som belöpte på nämnda $\frac{37}{256}$ mantal i förhållande till hela rotens skattetal, eller omkring en åttendedel af torpet;

att torpet omfattade i areal	1 tunnland	24,5	kappland	åker
	1	»	18	» äng
			1,7	» odlingsmark
				» samt
	2	»	25	» skog och betesmark,

tillhoppa 6 tunnland 5,2 kappland eller 3 hektar 4,67 ar;

att torpets åbyggnader bestode af ett förfallet boningshus, en nyuppförd ladugårdsbyggnad och en i godt stånd varande loge; samt

att torpet ansåges äga ett värde af 2,000 kronor, hvaraf på kronans andel sålunda belöpte omkring 250 kronor.

Med öfverlämnande af rotmästarens förenämnda ansökning till Eders Kungl. Maj:ts nådiga pröfning har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i underdånighet hemställt, att, när en genom landtmäteriförrättning verkställd utbrytning af kronans andel i torplägenheten skulle åsamka statsverket en i förhållande till andelens värde jämförelsevis stor kostnad, torpet måtte få i sin helhet å offentlig auktion försäljas, dock ej till lägre pris än 2,000 kronor.

I häröfver afgifvet utlåtande har arméförvaltningen å fortifikationsdepartementet anfört, att enligt hvad chefen för Västerbottens regemente samt chefen för sjätte arméfördelningen upplyst, den sist för roten n:o 80 Skytt tjänande soldaten erhållit afsked vid generalmönstring den 8

september 1903, äfvensom att soldattorpet, ehuru tillhörande samma skifteslag som de ägoområden, hvilka bildade regementets mötesplats vid Vännäs, likväl hade sådan belägenhet, att kronans andel i torpet icke kunde införlifvas med öfningsfältet eller eljest blifva till gagn för regementet. På grund häraf har arméförvaltningen tillstyrkt Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvandes ifrågavarande framställning samt hemställt, att, vid bifall till densamma, kronans andel i försäljningssumman måtte få tillgodokomma »landtförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål».

Då af den i ärendet förebragta utredningen framgår, att bibehållande i kronans ägo af dess andel uti ifrågavarande torplägenhet icke är för något statens ändamål erforderligt, samt uppenbart torde vara, att försäljning af torpet i dess helhet komme att medföra större ekonomisk fördel såväl för kronan som för öfriga delägare, än om kronans andel skulle utbrytas, anser jag mig böra förorda den gjorda framställningen. Mot värderingen af torpet samt det föreslagna försäljningssättet har jag intet att erinra. Den på kronan belöpande köpeskillingen torde, såsom arméförvaltningen föreslagit, böra tillgodoföras landtförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål, hvilken står under statskontorets vård och förvaltning.»

Statsutskottet, till hvars förberedande behandling denna framställning blifvit öfverlämnad, har icke haft något att mot densamma erinra, hvadan utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 februari 1905.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.